

Google: el cercador del nou mil·lenni

Larry Page i Sergey Brin, dos joves estudiants d'Stanford, revolucionaven la Xarxa amb un nou cercador. L'any 1999 va ser quan la gran majoria de la població va descobrir Google, que permetia l'accés instantani a una quantitat massiva d'informació.

■ Txell Llorens Foto: Google

Google s'ha convertit en el motor de recerca més popular i en una de les principals marques associades a Internet.

El 27 de setembre del 1998, Larry Page i Sergey Brin, dos estudiants d'Stanford, van estrenar en un garatge un nou motor de recerca per a Internet: Google. Utilitzant un servidor de 80 CPU, dos enaminadors (*router*) i valent-se d'un algoritme secret que és capaç de combinar més de 200 criteris matemàtics per una sola cerca, van dissenyar el que es convertiria en el cercador per al nou mil·lenni. Canviaven, així, els hàbits de molts periodistes i de bona part dels usuaris de la Xarxa i convertien el 1999 en l'any en què vam descobrir Google. Una empresa basada, segons Marisa Toro, directora de Comunicació de Google-Espanya, “en l'esperit inno-

vador dels fundadors i una gran capacitat tecnològica, però sobretot en un objectiu que l'inspira: organitzar la informació mundial i fer-la accessible i útil de manera universal”.

Segons Larry Page, és “el motor de cerca perfecte, capaç d'entendre el que vols dir i oferir-te el que necessites”

Un objectiu en bona part assumit, si tenim en compte que anys més tard, el 2011, Google realitza més de mil milions de cerques diàries, –un 16% de les quals són noves–, té més de seixanta oficines a trenta països i ofereix els seus serveis

les 24 hores al dia els 365 dies l'any. Per a Toro, “el gran canvi que ha provocat Google es tradueix en un accés a la informació més democràtic i lliure. No tan sols per la informació que podem rebre, sinó també pels coneixements i reflexions que provenen de persones de tot el món que comparteixen la Xarxa i n'enriqueixen la informació”.

Una opinió que en bona mesura comparteix Carlos Alonso, periodista i membre del Barcelona Medialab, que considera “Google com una plataforma o intermediari neutre, que no té tant en compte la font emissora, sinó la rellevància que els usuaris donen al contingut”.

Més 'periodisme ciutadà'

Internet, Google, la proliferació de mitjans digitals, els blocs i les noves tecnologies han permès als ciutadans apropar-se als mitjans i fins i tot aportar-hi continguts. A la Xarxa, encara es manté el debat de si existeix o no el periodisme ciutadà, però el que és cert és que els mitjans es nodreixen cada cop més, i des de fa anys, tant de fotografies com de vídeos aportats pels ciutadans. Dan Gillmor, un dels gurus del periodisme digital, afirmava el 2008 en una entrevista a *La Vanguardia* que el ciutadà pot millorar la feina del periodista. I allò que és important és saber apropar la gent a la informació veraç, saber distingir el que és útil del que no ho és.

Per a Alonso, Google té un paper clau a l'hora de construir un nou sistema informatiu, "t'ajuda a tu, periodista, a poder posicionar-te a la Xarxa. I suposa un canvi de paradigma en què no pesa tant la institució o l'emissor, sinó els continguts i la rellevància que els usuaris donen a la notícia". "El contingut és el rei" ("Content is King") cita Alonso, que afirma que "són els usuaris els que premien amb enllaços la importància dels continguts d'una cerca i Google premia aquests enllaços, situant certs resultats més amunt". Tot i que matisa, encara hi ha barreres geogràfiques a la Xarxa i també a Google, i no tan sols amb països com la Xina o l'Iran.

Ara bé, com funciona Google? Marisa Toro explica que Larry Page, va descriure el motor de cerca perfecte, com aquell "capaç d'entendre el que vols dir i oferir-te exactament allò que necessites". I a Google treballen per aconseguir aquest ideal. Per això es valen de

rastrejadors o *googlebots*, que visiten milions de pàgines, en copien el contingut i salten cap a pàgines enllaçades amb aquestes. Després n'estableixen un índex, que actualment és d'uns cent mi-

En l'actualitat, Google juga un paper clau a l'hora de construir un nou sistema informatiu

lions de gigabytes i que, des del 2007, és capaç d'integrar imatges, vídeos, notícies i llibres.

MÉS RÀPID I COMPLET

Hi ha hagut molts canvis a Google des de 1999. Marisa Toro recorda que a l'inici els *googlebots* rastrejaven la informació cada tres o quatre mesos i aquesta quedava obsoleta al cap de poc.

"El gran canvi es tradueix en un accés a la informació més democràtic i lliure" (Marisa Toro)

Actualment, la cerca és fa en temps real, mostrant l'actualitat més immediata, amb un ampli conjunt de fonts. Per a Carlos Alonso, amb el temps, Google "ha passat de ser simplement un cercador a ser un ecosistema" on hi trobem aplicacions com Google Maps, Google Earth, Google Docs, Google Chrome o Google plus. Per a ell, l'èxit de Google

"Google ha passat amb els anys de ser simplement un cercador a ser un ecosistema" (Carlos Alonso)

ha estat "treure rendiment dels serveis amb la publicitat, mentre generaven una dependència per part dels consumidors. I el principal perill, que esdevingui un monopoli". I és que Google és el cercador més utilitzat del món.

També va passar...

- El 8 de gener, el Consorci Local i Comarcal de la Comunicació crea Intracatalònia, SA. El seu gran projecte és l'Agència Catalana de Notícies (ACN).
- El 14 de gener, l'Audiència Nacional avala el tancament del diari *Egin*.
- El 17 de gener, es publica el darrer article de Josep Maria Espinàs a *l'Avui*, que a partir d'ara apareixerà a *El Periódico de Catalunya*.
- El 27 de gener, es comença a emetre vint-i-quatre hores de notícies amb la CNN.
- El 2 de febrer, Catalunya Cultura endega les emissions.
- El 22 febrer, s'inaugura un canal digital de Televisió al Metro de Barcelona.
- El 2 d'abril, la policia sèrbia deté el periodista Jon Sistiaga i el càmera Bernabé Domínguez a Kosovo.
- El 3 de maig, comença una desconexió de l'informatiu de Tele 5 en català, presentat per Carme Chaparro.
- A partir del 6 de maig, el grup Godó s'encarrega de la distribució de *l'Avui*.
- L'1 de juny, Jordi Pujol inaugura els estudis de FlaixFM, propietat de Miquel Calçada i Carles Cuní.
- El 27 d'agost, la revista *George* decideix continuar tot i la mort en accident de John Fitzgerald Kennedy jr.
- El 17 de setembre, Xavier Vinader dirigeix a TVE el documental *ETA, història d'un conflicte*, després de la publicació del reportatge d'investigació *Lobo*.
- El 13 de desembre, es publica el manifest dels Fotoperiodistes elaborat pel Sindicat de Periodistes de Catalunya en què es denuncia la precària situació laboral dels gràfics.